

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. S.**, bytem V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze 24.1.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.11.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.11.2012 č.j. X*, kterým jí byl odňat invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 11.10.2012 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%. Žalobkyně v žalobě ze dne 24.1.2013 mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 8.1.2013, neboť dle ní bylo vydáno, aniž by posudkový lékař podrobněji zkoumal její zdravotní stav a přihlédl ke všem doloženým lékařským zprávám; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalované, aby o její žádosti bylo znovu rozhodnuto a také, aby jí žalovaná uhradila náklady řízení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.*)

V rozhodnutí ze dne 8.1.2013 o zamítnutí námitek žalobkyně žalovaná mimo jiné zdůraznila, že bylo zjištěno novým posudkem ČSSZ o invaliditě ze dne 17.12.2012, že

žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující fyzické schopnosti a mající vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (*postižení svalové a kosterní soustavy*), oddíl E (*dorzopatie a spondylopatie*), položce 1b) (*bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének*), přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška** nebo **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; tomuto zařazení odpovídá polytopní vertebrogenní algický syndrom, stav po transpedikulární metalické fixaci L3/4 v roce 2005. Jedná se o lehké funkční postižení a proto i s ohledem na vykonávanou profesi byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20% a tato míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky nebyla zvýšena.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.10.2012* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného dne 17.12.2012 ČSSZ-pracoviště Plzeň v řízení o námitkách* vyplývá, že žalobkyně není nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den zániku invalidity uveden dnem jednání 11.10.2012.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 21.2.2013 mimo jiné s ohledem na to, že žalobkyně namítala výhradně posouzení zdravotního stavu, navrhla jeho přezkoumání Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.1.2013 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 14.1.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 27.3.2013 za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie, neurologie a psychiatrie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *pokračování invalidity od 20.4.2007*. PK MPSV na rozdíl od posudku OSSZ i ČSSZ, které jako rozhodující posuzují postižení

krční a bederní páteře, které je dlouhodobě stabilizované, hodnotí jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti postižení uvedené v kapitole V, položka 4c) na horní hranici uváděné procentuální ztráty, tj. 45% a v této horní hranici zohlednila i ostatní zdravotní postižení, tj. bolestivý páteřní syndrom se stavem po operaci bederní páteře, CB syndrom oboustranný, neboť vlastní postižení depresivní poruchou by spíše odpovídalo střední hranici, tj. 35%; střední hranici potom komise volila vzhledem k nutnosti pravidelného brání léků i pravidelné psychoterapie a k nepříznivé prognóze – jedná se o poruchu nálady (depresi) funkčně středně těžkého stupně, s nevýrazným kolísáním nálady, sezonním zhoršováním; komise dále dle § 3 odst. 1 vyhlášky tuto hodnotu nezvýšila. Komise také uvedla, že nelze hodnotit dle písm. c), neboť se nejedná o těžké funkční postižení, nejedná se o onemocnění rezistentní na léčbu, s nutností hospitalizace, nejedná se o onemocnění s krátkými remisemi, kdy jsou denní aktivity podstatně omezeny; ani nelze hodnotit dle písm. e) uvedené kapitoly a položky, neboť se nejedná o zvlášť těžké postižení s psychotickými příznaky, s nutností opakované hospitalizace, se závažným narušením téměř všech denních aktivit. Žalobkyně je neschopna práce psychicky náročné, noční práce, ve vynucené poloze, práce v nepříznivém klimatu; je schopna práce psychicky nenáročné, v denních směnách, s možností změny polohy sed-stoj, v příznivém klimatu i nekvalifikované dělnické profese v menším rozsahu a intenzitě práce, tj. se snížením pracovní doby o 1/3. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně pobírala částečný invalidní důchod od 20.4.2007 pro bolestivý páteřní syndrom, který byl oduznán po stabilizaci zdravotního stavu dnem 11.10.2012. Žalobkyně je již od roku 2011 v léčbě psychiatrické ambulance pro depresivní syndrom středně těžkého stupně (objektivizováno psychiatrickým vyšetřením MUDr. H.), ale toto psychické postižení nebylo OSSZ při vypracování posudku známo, v námitkovém řízení byla ČSSZ sice o psychiatrické symptomatologii informována, avšak ta nebyla zhodnocena. PK MPSV zhodnotila psychické postižení jako rozhodující zdravotní postižení, k datu rozhodnutí ČSSZ, tj. k 8.1.2013 činila ztráta 45%, proto nadále pokračuje invalidita od 20.4.2007. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Soud po doručení citovaného posudku PK MPSV vyzval žalobkyni ke specifikaci náhrady nákladů řízení. Žalobkyně podáním datovaným 16.4.2013 zdejšímu soudu sdělila, že náhradu nákladů řízení nepožaduje.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 8.1.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 27.3.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 20.4.2007 (pokračování invalidity)*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.11.2012 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 20.4.2007 a tedy i k 8.1.2013 odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 45%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 20.4.2007, o čemž vydá rozhodnutí, které bude

mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 15/2013 ze dne 30.5.2013, když rozhodnutí zohledňující trvání invalidity prvního stupně by byla vydala žalovaná v případě zjištění trvání invalidity žalobkyně již v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. května 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně